

ЖИВОТЪТ НА ЛОТА
Колко ли гаден може да бъде?

Author: Alice Pantermuller

Original title: Mein Lotta-Leben. Wie belämmert ist das denn?

With illustrations Daniela Kohl

© 2012 by Arena Verlag GmbH, Würzburg, Germany

www.arena-verlag.de

Through Anthea Agency

© Виолета Вичева, *превод от немски*

© Фиделия Косева, *адаптация на корица*

© Сиела Норма АД

София 2019

ISBN: 978-954-28-3024-5

Алис Тантертюлер
Даниела Кол

ЖИВОТЪТ НА ЛОТА

Колко ли загнен може да бъде?

Превод от немски:
Виолета Вичева

На Андреа: моя най-верен фен
и търпелив модел за гримаси.

ВТОРНИК, 6 СЕПТЕМВРИ

Тази сутрин се събудих
от крясъци.

КРЯСИ

Такива крясъци, сякаш
колят някого.

Но това е нормално,
откакто се грижа за
Ханибал.

КРЯСИ

Ханибал е папагалът на
госпожа Зегебрехт,
съседката.

Дето е в болница.

И защото доскоро ужасно много исках да
си имам свое
собствено животно,
получих Ханибал.

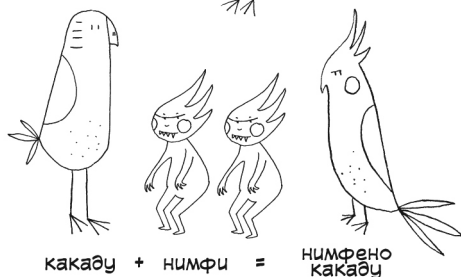
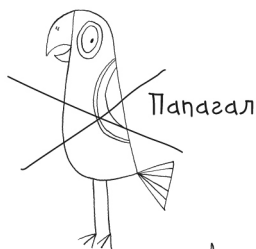
За най-малко три седмици.

Това са още цели деветнайсет дни,
тъй като досега минаха само два.

КРЯСИ

Папагалите са хубаво нещо,
за жалост обаче Ханибал е
нимфено какаду. А нимфено
значи, поне така мисля,
че е болен от нещо.
Но сигурно има
страхотни болки,
щом все крещи така.

Освен това хапе.

Никога не съм обичала толкова да ходя на
училище, колкото сега, когато имам Хани-
бал. Откакто свърши
лятната ваканция,
вече съм в пети
Б клас на Средно общообразователно
училище
„Гюнтер Грас“.

Средно общообразователно училище „Гюнтер Грас“

И това е добре, защото
най-най-добрата
ми приятелка, Шайен,
също е в пети Б.

Това, което не е толкова добре,
е, че и Беренике фон Бьодекер
е в пети Б. Защото тази
Беренике си мисли, че е много
по-готина от всички останали.
А всъщност е:

1. супер надута
с този **високомерен нос**

2. и с дългата си
руса коса,

3. и с **богатите си**
родители,

4. и със **собствения си кон,**

5. и с **момичешката си**
банда, в която участват

почти всички момичета
от класа, **но не** и някои.

Например **Шайен** и аз.

6. Освен това има
най-готиния брат в училище.

7. Затова **всички момичета**
мислят, че е супер.

8. Само **Шайен** и аз
не мислим така!!!

ЛЪЖА!

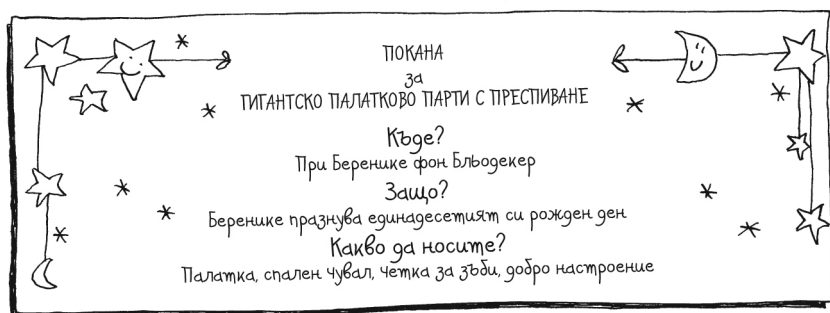

Днес преди часа по математика Беренике раз-
даваше покани за рождения си ден.

- Ние сигурно няма да получим - прошепна
ми Шайен и понечи да залепи дъвката си в
учебника по математика на Беренике.

Но тогава и ние получихме по една!
Защото Беренике правела гигантско парти с
преспиване на палатки и канела всички от
класа. Даже и момчетата.

Ама че надувка, бих казала аз.

Но въпреки това с Шайен супер много се зарадвахме преди всичко, защото сега можехме да измислим някакъв забавен подарък за Беренике. Целия час по математика мислихме и само си разменяхме бележници насам-натам.

Сигурно доста сме се кикотили, което не се хареса на госпожа Акам. Госпожа Акам е класната ни ръководителка. И е много строга.

Тъкмо бях написала един много хубав подарък, и тя се втурна към мен и ми взе листчето.

Прочете го.
И погледна
странно.

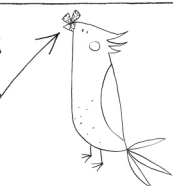
Тогавя ни даде **НАКАЗАТЕЛНО** домашно. ☹️

Тя просто завивда, защото и тя
иска вазелин с вкус на сопол.

И аз пак се изкикотих. До края на часа въобще
не можахме да спрем да се кикотим. Идеите
ни за Беренике бяха толкова **смешни**:

Ханибал с розова панделка
около врата. Или по-добре
около човката.

хихи
хихихи

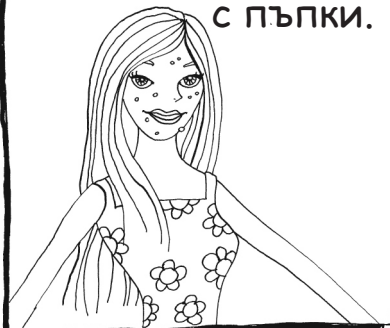
Домашно изпечен сладкиш с
пълнеж от кучешко ако.

Ваучер за допълнителни
десет часа математика при
г-жа Акам.

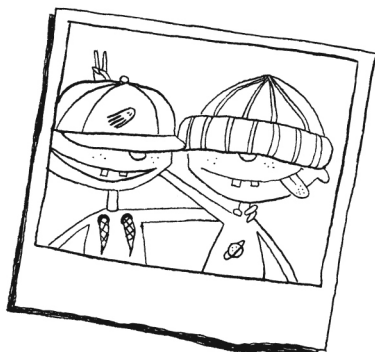

Кукла Барби
с пъпки.

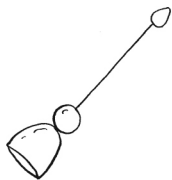
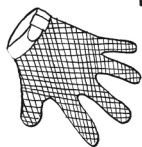
Тениска с надпис
„конете смърдят“.

 Малката сестра
на Шайен - Шанел.

 Моите малки
брата - Якоб и Симон.

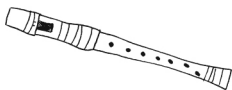
 Нещо от **щурите боклуци**, които
мама все поръчва от телевизията
(например чукче за напукване на
яйчени черупки или ръкавица за
стриди, или ролка за
обезкосмяване за
кадифено гладка кожа).

 Индийската ми блокфлейта, която
издава **пронизителни**
звуци, когато човек духне в нея.

Макар че може би нея бих
могла да я използвам.

Така де, винаги когато свиря, се случват
странни неща. Зловеци понякога.
Започвам да си мисля, че е някак си
омагьосана тази флейта. Но точно това може
да се окаже доста полезно някой път.
Например на рождения ден на Беренике.

В междучасието всички от класа говореха само за него. Най-много за рождения ден на Беренике говореше самата Беренике. Тя обясняваше, че щял да дойде някой си Луиджи Феручи с новата си колекция за деца.

- И ще направим модно ревю - Ема, Лив-Грете и аз. После организираме караоке състезание. Ще има страхотни награди.

Очите на Шайен светнаха.

Яко!

възкликна тя. Намираще всичко това за наистина страхотно:

парцалки, звезди, музика и т.н.

А Паул от нашия клас потърка очилата си и гледаше с недоумение. Някак нещастно.

После се приближи малко към Шайен и мен.
- Тя какао състезание ли каза? -
попита той и изглеждаше така, все
едно не иска да отиде на рождения ден.
Тогава изведнъж аз много се зарадвах, че и
той ще дойде.

Досега съм била само на рождени дни, където сме майсторили разни неща и сме играли на игри. Или пък сме ходили да плуваме. Затова е някак хубаво, ако има и още някой, който си няма и представа от караоке състезания и разни такива.

